

IN MEMORIAM

FOTO: TONČI PLAZIBAT/HANZA MEDIA

Dubrovački slikar, grafičar, portretist i pedagog Ivo Grbić rođen je 25. listopada 1931., a preminuo je 17. srpnja u 89. godini života.

Godine 1950. završio je Učiteljsku školu, te potom radio kao učitelj u Babinom polju na Mljetu. Od 1946. do 1950. pohađao je večernju školu crtanja pod vodstvom Iva Dulčića. Na Akademiju likovnih umjetnosti upisao se 1951., te diplomirao 1956. na Grafičkom odsjeku. Profesori su mu bili Tomislav Krizman, Krsto Hegeđušić i Marijan Detoni. Slikarsku specijalku (postdiplomski studij) kod prof. Antuna Mezdjića završio je 1958. godine. Od 1960. do 1982. bio je profesor na Grafičkom odsjeku Škole primijenjene umjetnosti u Zagrebu. Održao je 35 samostalnih izložbi i sudjelovao na više od 150 skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu, a posebno je ostala zapazena njegova izložba portreta s Dubrovačkih ljetnih igara u Kneževom dvoru 2004., u povodu 55. Dubrovačkih ljetnih igara.

Ta neraskidiva veza između umjetnika, Festivala i velikog Marina Držića, potvrdila se 9. srpnja 2019. kad je Grbić ususret početku jubilarnih 70. Dubrovačkih ljetnih igara u Domu Marina Držića otvorio izložbu "Marin Držić i Ivo Grbić – 70 godina zajedno na Dubrovačkim ljetnim igrama", a zanimljivo je kako je Grbić živio upravo u kući u kojoj se danas nalazi ustanova u kulturi Dom Marina Držića! Grbić je kao kroničar igara bilježio koncerte, skicirao glazbenike, glumce, redatelje, kritičare...

Tijekom otvaranja retrospektivne izložbe

Ivo Grbić (1931. - 2020.)

"Dva pogleda unatrag" dubrovačkog slikara Toma Gusića u prosincu 2018., moglo se čuti kako je Gusić drugi najstariji dubrovački slikar, Grbić je tada u šali napomenuo kako je stariji – i to točno mjesec dana.

Godine 2002. dobio je Nagradu Grada Dubrovnika. Grafički je oblikovao brojne strate, barjake, liturgijska ruha, oblikovao je i brojne zahvalnice i nagrade, izrađivao plakate, naslovnice časopisa i knjiga, a grafički je riješio službeni grb i zastavu Grada Dubrovnika koji se koriste od 1993.

No, ovog slikara koji je ostao vjeran Gradu i bilježio njegove mijene, život nije mazio. Tijekom jednog razgovora za "Slobodnu" prisjetio se kako je u Drugom svjetskom ratu bio gladan, a onda je došao i zlosretni Domovinski rat. Tijekom najgoreg napada na Dubrovnik, 6. prosinca 1991. izgorjela je palača u Ulici od Puča u kojoj je ovaj vridni slikar živio i radio, izgorjela je galerija u prizemlju te je plamen zauvijek progutao slike, crteže, grafike, keramiku, etnografsku i antikvarnu zbirku, knjižnicu, foto, audio i pisanu dokumentaciju, a slika umjetnika s romjenčom na glavi i dekom urezala se u memoriju Dubrovčana.

Točno 25 godina poslije, 6. prosinca 2016., Grbić je predstavio knjigu "Srpsko-crnogorska agresija na Dubrovnik 6. XII. 1991." tijekom koje je ponosno poručio – "sve sam izgubio, a opet sam sre-

tan!". Upozorila je tada sadašnja ravnateljica Muzeja Domovinskog rata Dubrovnik Varina Jurica Turk kako, kao simbol stradavanja civilnog stanovništva, Grbić nema svoj atelijer!

Zidove spaljene palače Grbić je iskoristio kako bi pod geslom "Ne zaboravi" od 1991. do 2006. postavljao likovne instalacije s antiratnim tekstovima, a i danas nijedan namjernik ne može proći Ulicom od Puča a da mu pogled ne skrene prema slikama stradavanja palače i Grada, ali i Grbićevim likovnim i grafičkim rješenjima.

– Dubrovnik je meni najdraži i najljepši grad. Grad moga rođenja, razigranog djetinjstva, prvih školskih dana, pa sve do mature. Vežanost za Grad trajno je obilježila moj rad, i motivima i područjem djelovanja. Dubrovnik je stoljećima u zajedništvu sa zaštitnikom Svetim Vlahom. Ne možemo ni ući ni izići iz našeg čarobnog Grada, a da nas ne prati ozbiljni, ali blagi pogled Vlahu. Ali ono što je najvažnije: On je u nama, mi ga volimo i posebno smo mu zahvalni što nas je u Domovinskom ratu sačuvao od još većeg zla, napisao je Grbić u katalogu izložbe "Svetom Vlahu u čast" iz 2010. godine. Posljednji ispraćaj bio je 21. srpnja na Dančama te je istog dana služena misa zadušnica u crkvi sv. Vlahu, a komemoracija, na kojoj su govorili Jelka Tepšić, Ivana Medo Bogdanović i Renata Andjus, održana je 22. srpnja u Kazalištu Marina Držića.